

[Gustav Pedersen.]

de særlige Forhold, der for Øjeblikket er gældende. Der foreligger derfor et uafviseligt Krav om at skaffe nye Indtægtskilder, og det er givet, at naar man i en saa ekstraordinær Situation skal skaffe nye Indtægter — og skaffe dem i det Omfang, der her er Tale om —, vil det ikke være gøreligt, uden at det mærkes trykkende ogsaa for den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Det vilde være en alt for meningsløs Optimisme at tro, at man i et Forhold af den Art kan fritage Befolkningen som Helhed eller fritage Folk, der i øvrigt paa mange Omraader har Byrder nok at bære, for en Andel i de ekstra Byrder, som Situationen medfører.

Jeg tror i øvrigt heller ikke, der findes i hvert Fald ansvarlige Medlemmer af dette Ting, som vil nægte, at det er nødvendigt, at Hovedparten af den Difference, som Forholdene har ført med sig, mellem Indtægt og Udgifter maa dækkes gennem særlige Indtægtslove.

Der er antagelig almindelig Enighed om, at Inflation vil være det farligste, vi kan komme ud i. Og Inflation vil i første Række komme til at ramme dem, der eventuelt kunde skaanes ved, at man undlod at gennemføre Indtægtslove. Derfor er det Spørgsmaal, der foreligger, ikke, om man skal skaffe disse Indtægter ved Beskatning, eller om man bør tage dem ved Laan; Spørgsmaalet er i Virkeligheden kun, ved hvilken Form for Beskatning man skal skaffe Indtægterne. Og her understreger jeg igen, at uanset om Pengene skal tages paa den ene eller den anden Maade, vil det i en Situation, hvor alle Kræfter er saa anspændt, hvor alle Indtægtskilder maa udnyttes saa haardt, som Tilfældet er, ikke kunne undgaas, at det vil komme til at ramme Befolkningen, hvilket altsaa vil sige, at kan man faa Lettelser det ene Sted, maa det ramme det andet Sted.

Der er i Lovforslaget foreslaaet en Del Lempelser. Der er foreslaaet en Række Ændringer, som baade betyder mindre Afgifter og aabner Mulighed for en teknisk bedre Anvendelse af Loven. Allerede i første Afsnit, det Afsnit, der vedrører Importafgiften paa 10 pCt, er der af Hensyn til Beskæftigelsesmulighederne foreslaaet en Række Undtagelsesbestemmelser, der uden Tvivl vil være kærkomne for de Industrier, der arbejder med de paagældende Raastoffer, Halvfabrikata eller Reservedele.

Men ogsaa i Omsætningskatten er der foreslaaet Forbedringer. Der er bl. a. foreslaaet, at man ikke skal regne med 10 pCt.

af den samlede Omsætning, men med $\frac{1}{11}$ — det vil altsaa sige, at man lægger 10 pCt. paa den almindelige Udsalgspris. Det kommer ikke for almindelige Indkøb til at dreje sig om saa farlig store Beløb. Hovedparten af de Poster, der er Tale om i Forbindelse med denne Omsætningsafgift, udgør selvsagt ikke store Beløb, og her vil Differencen mellem de tidligere 10 pCt. af selve Omsætningen, inklusive Afgiften, og de 10 pCt. paa den almindelige Udsalgspris ikke betyde noget, der føles særlig stærkt som Lettelse for den enkelte eller for det enkelte Køb. Men det betyder rent teknisk en Forbedring i Forbindelse med Ekspeditionen, idet det jo er langt lettere at regne med 10 pCt. af den normale Udsalgspris end med det brudte Beløb, der indeholdtes i den forrige Lov. Der er ingen Grund til at lægge Skjul paa, at det ikke er en gratis Ændring for Statskassen, for selv om det ikke bliver synderlig mindre Beløb for hver enkelt Ekspedition, vil det sammenlagt blive et ikke ringe Beløb, da man maa nøjes med mindre Salgsbeløb.

Jeg skal ikke komme ind paa de tre første af de Grupper, der er Tale om, Guld, Sølv, Ure og Læder, idet jeg her kan henviser til de Bemærkninger, jeg gjorde, da den nu udløbende Lov var til første Behandling. Jeg ønsker derimod at gøre et Par Bemærkninger vedrørende Manufakturbranchen, ikke blot fordi det er den største, men fordi det er den af de Brancher, hvorpaa der ligger Omsætningsafgift, hvor der i størst Udstrækning er Tale om ikke blot almindelige Forbrugsvarer, men om Nødvendighedsvarer. Der er imidlertid ogsaa der — det maa man ikke lægge Skjul paa ved denne Behandling — noget af det mest deciderede Luksusforbrug, der overhovedet kan være Tale om, og det værste ved det er, at man ikke for Tekstilvarers Vedkommende kan gøre en handelsmæssig Adskillelse mellem almindelige Forbrugsvarer eller Nødvendighedsvarer og deciderede Luksusvarer. For det første vil det være umuligt rent forretningsmæssigt at adskille dem, men for det andet gaar disse Varer gradvis over i hinanden, saa at der ikke kan være nogen Mulighed for at fastsætte en virkelig Grænse mellem almindelige Forbrugsvarer og afgjort Luksusvarer. Finansministeren har allerede ved Forelæggelsen paavist, at det ikke var muligt at udskille de Varer, som i første Række skal anvendes til Beklædning for Børn, og at den Lettelse, der er foreslaaet paa dette Omraade, derfor kun kan skaffes gennem Rabatkort til de Familier, der har Børn. Men det gælder i øvrigt for hele Han-